

at tage Hensyn til den Forskel, der findes mellem By og Land og imellem Byerne indbyrdes.

Den foreslaaede Forhøjelse af Konjunkturtillæget vil medføre en Udgift af 7,1 Mill. Kr., og de foreslaaede Ændringer i Stedtillæget vil medføre en Forhøjelse af 2,6 Millioner, saaledes at den samlede Udgift bliver 9,7 Millioner, saa vidt det paa Forhaand kan beregnes.

Under Behandlingen i Folketinget hævdede Partiet Venstre, at man ikke burde gaa til yderligere Udgifter til Tjenestemandslønninger, men søge en anden Fordeling af de Udgifter, som Konjunkturtillæget for Tiden medfører. Fra konservativ Side blev der udtalt Tilslutning til at anvende det her foreslaaede Beløb, men man ønskede at fordele det paa en anden Maade, saaledes at de højere lønnede Tjenestemænd fik en større Andel af Konjunkturtillæget end her foreslaaet. Dette har jeg ikke ment at kunne gaa med til, idet det Forslag, der her foreligger med Hensyn til Fordelingen, beror paa en Overenskomst med alle Tjenestemandsgeselskaberne; fra disses Side gjorde der sig under Forhandlingerne forskellige Interesser gældende, men til sidst enedes man om den Fordelingsregel, der indeholdes i Lovforslaget. At komme ind paa en anden Fordeling af disse Penge vilde altsaa falde ganske udenfor de Forudsætninger, under hvilke Tjenestemændene har givet deres Tilslutning til Forslaget. Dette fremgaar i øvrigt ogsaa af en Skrivelse, der gennem mig er sendt til Folketingsudvalget fra danske Statsembetsmænds Samraad, Organisationen for de højere Tjenestemænd, hvori man hævder, at man vel ønsker en Revision af Tjenestemandslovens almindelige Regler — hvad man saa ofte har fremsat Krav om —, men at man ikke mener, at dette Spørgsmaal kan komme frem i Forbindelse med denne Sag, hvor Talen alene er om Konjunkturtillæg og Stedtillæg; det udtales i Skrivelsen, at det er Samraadets Ønske, at dette Forslag gennemføres i Rigsdagen. Gennem denne Skrivelse er der klart givet Udtryk for, at de højere Tjenestemandsklasser — i hvert Fald deres Organisation, som jo dog maa antages at tale paa Tjenestemændenes Vegne — ikke ønsker, at der skal ske nogen Ændring i de her foreslaaede Konjunkturtillæg-Satser, og det forekommer ogsaa mig, at det er det Standpunkt, som alene er i Stand til at skabe den Tilfredshed blandt Tjenestemændene med det, der kan ydes, som det er ønskeligt at skabe.

Jeg skal med disse Ord tillade mig at anbefale Forslaget til det høje Tings villige Behandling, og jeg skal tillade mig at bede om, at denne Behandling maa blive saa hurtig, som det er muligt, af Hensyn til, at Sagen jo gerne skulde være i Orden inden 1. April, for at der ikke skal komme Vanskeligheder i Vejen med Hensyn til Udbetalingen.

Ejsing: Alle Parter er enige om, at Forhandlingerne om Konjunkturtillæget ikke har hørt til de behagelige. De stadigt tilbagevendende Lødebatter har voldt meget Bryderi, og derfor synes ogsaa alle nu at være enige om at forandre Konjunkturtillæget, saaledes at det i Virkeligheden, selv om det beholder Navnet, bliver et Dyrtidstillæg, der retter sig efter Pristallet. Forslaget har ikke kunnet samle alle Stemmerne i Folketinget. Venstre mener ikke, at der er tilstrækkelig Grund til nu at tillægge Tjenestemændene henimod 10 Mill. Kr. mere i Løn, da der ikke er rimelig Udsigt til, at der kan skabes en god Balance paa Finansloven. At der er opnaaet Enighed med Tjenestemændene, er meget priseligt, det kan man kun glæde sig over, men at det er absolut afgørende, kan vi ikke indrømme. At Tjenestemændene gerne vil have det mest mulige, det er jo ikke at fortænke dem i; der er et skæmtende Ordsprog, der siger, at vi er alle Adams Børn og vil gerne alle have Pandekager. Det kan vi vel gaa med til allesammen, den Sandhed ligger der jo deri. Men det afgørende er vel dog, om man maa sige, at en Forhøjelse af Konjunkturtillæget er nødvendig, for at Tjenestemændene kan være nogenlunde ligestillet med de tilsvarende i private Erhverv.

Vi ønsker, at Tjenestemændene skal lønnes forsvarligt, og mener ingenlunde, at de har for meget. Men naar Finanserne staar, som de gør, maa der ogsaa tages Hensyn til den Side. Venstre har ment, at der var Grund til nogen Omlægning, hvorved de unge og nygifte fik noget mindre, for det vil vel alle indrømme, at det er Familieforsørgerne, det kniber for. Det Spørgsmaal har været stærkt drøftet under alle de mange Lødebatter, og vi har jo lidt af det i Dyrtidstillæget. Vi fra vor Side har ment, at man nu skulde have gjort Forsøg paa at komme videre i saa Henseende. Men lige Løn for lige Arbejde har jo været Slagordet, skønt vi kun har det Princip gennemført paa Papiret, men ikke i Virkeligheden. Naar ældre Fagforeningsmedlemmer kan klage over, at det er de